

ΣΩΤ. Α. ΛΙΑΚΟΥ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

‘Ομιλία εἰς τὴν Α.Σ.Ο.Ε.Ε.

‘Απὸ τὴν «Ἐθνικὴν Ἀνασυγκρότησιν»

‘Η Ἑλλὰς εἶναι χώρα γυμνὴ σαφῶς διαγεγραμμένων σχημάτων καὶ ὀραιῶν γραμμῶν. Εἶναι χώρα διὲ γλύπτας καὶ ἀρχιτέκτονας, δι’ ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται τὸ μεγαλεῖν καὶ τὴν γαλήνην τῶν ἀπλῶν πτυχῶν τῶν δρέων. Οὕτως περιέγραψεν ὁ Ζίμερν τὴν δρεινὴν χώραν ἡμῶν μὲ τὰς περιωρισμένας καλλιεργησίμους πεδιάδας.

Πράγματι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων πτωχὴ εἰς γεωργικὴν παραγωγὴν, ἐνῷ ἦτο καὶ εἶναι πλουσία εἰς ἴστοριαν καὶ φυσικὰ καλλονάς. Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς παραγώγης καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἑλληνος πρὸς τὴν φύσιν κατέστησε τὴν διατροφὴν αὐτοῦ λιτήν. Τρία ἥσαν τὰ ἀπαραίτητα προϊόντα διὰ τὴν συντήρησιν του. Ὁ σῖτος, τὸ ἔλαιον καὶ ὁ οἶνος, τὰ ὄποια καὶ ὄνομάζονται. Ἡ τριάς τῆς Μεσογείου, εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὅποιων κυρίως περιωρίζετο μὲ ὑπομονὴν ἀλλὰ καὶ ἵκανοποίησιν ἐπὶ σειρὰν γενεῶν.

Μὲ τὴν πάροδον ὅμως τῶν αἰώνων, ἐνῷ ἐλάχιστα μετέβληθη ἡ φύσις τῆς Ἑλλάδος, σῆμαντικαὶ τεχνικαὶ ἐπαναστάσεις καὶ πρόδοι ἐμεσολάβησαν, αἰτινες μετέβαλον ριζικῶς τὰς πρωτο-

γόνους μεθόδους καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ νέοι παράγοντες ἔλαβον σημαίνουσαν θέσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον, οἵτινες ἐπηρεάζουν σοβαρῶς τὴν πορείαν τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν.

Σήμερον εἶναι γγωστὸν ὅτι οἱ βασικοὶ τομεῖς παραγωγικῆς δραστηριότητος εἰς ἑκάστην χώραν εἶναι ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον, ἡ πίστις, τὰ πάσης φύσεως συγκοινωνιακὰ μέσα καὶ ἡ γεωργία, μὲ τοὺς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν κλάδους (μεταλλεῖα, ἀλιεία, κτηνοτροφία κλπ.). Τὸ σύνολον τούτων συγκροτεῖ τὴν ὅλην Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, τὸ σύνολον δὲ τῶν πόρων αὐτῶν ἀποτελεῖ τὴν ἔθνικὴν παραγωγὴν, δηλαδὴ τὸ ἔθνικὸν προΐόν, ἐξ οὗ προκύπτει τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα. “Ἐκαστος τομεὺς ἐκ τῶν ἀναφερθέντων, ὡς εἶναι νοητόν, ἐπιδρᾶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς πορείας τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ ἐξέλιξις τῆς ὅποιας ἐπηρεάζει τὰς διακυμάνσεις τοῦ ἔθνικου εἰσόδηματος, ὅπερ τελικῶς προσδιορίζει τὸ ὑψός τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τὴν στάθμην τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας. Ἐκ τούτου προκύπτει τὸ οἰκονομικὸν ἀξιώμα, ὅτι, εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν ὅποιαν τὸ ἔθνικὸν εἰσόδημα εἶναι ὑψηλό-